

Растко Јованов

СУДСКА РЕХАБИЛИТАЦИЈА ПЕСНИКА И ФИЛОСОФА МИЛАНА МЛАДЕНОВИЋА ОД ЛУЖИЦЕ

"Случај Младеновић" у више наврата потресао је Удружење књижевника Србије и Српско филозофско друштво, а јавност се досад искључиво бавила спољашњим околностима песниковог тамновања (одбрана са слободе и коректно суђење, хумано поступање власти док је дуготрајно штрајковао глађу, бројни захтеви за повраћај његових судско-полицијски трајно одузетих дневника, јавно изражавање згранутости и неверице када су они најзад ипак били судски уништени).

Захваљујући часопису Херетикус (бр. 2, 2011), јавност је први пут обавештена о правим разлозима због којих је песник и философ др Милан Младеновић од Лужице пре четврт века ухапшен и осуђен на 14 месеци затвора. Сазнајемо да је Младеновић у својим чланцима објављеним у париском емигрантском часопису "Савременик" разоткрио намеру српских комуниста да под маском екстремног национализма очувају узурпирану власт и спрече обнову монархистичког легитимитета. О томе понајвише сведоче чланци "Следећи рат Драже Михаиловића или Солунци поново међу Србима" и "Мефистофеловски загрљај Запада".

Младеновић је ухапшен 05. октобра 1984. у Београду у 35. години живота, 04. новембра исте године оптужен, 14. јануара 1985. изведен пред суд и 04. фебруара 1985. осуђен због "непријатељске делатности против народа и државе", односно стварања "непријатељске групе" за рушење социјалистичког уређења чији су тобожњи чланови били истакнути припадници српске емиграције у Паризу у којем је

Младеновић боравио од 1980. до 1984. године радећи докторат на Сорбони.

Током претреса Младеновићу су одузети обимна књижевна архива, преписка, мноштво тада забрањених књига и шест томова поменутих дневника, око чега се још од 1997. године води спор пред београдским Окружним судом који је управо ових дана завршен.

Суђење је на првим страницама (New York Times, Le Monde...) пратила целокупна светска демократска јавност, а захтеве за песниково ослобођење упућивало јавно мњење водећих земаља света, угледне универзитетске и културне установе код нас и у свету и најзнаменитији светски државници и (неки) домаћи писци, филозофи и друге истакнуте јавне личности (Драгиша Витошевић, Никола Милошевић, Мира Алечковић, Предраг Пала-вестра, Ђорђевић Вуковић, Биљана Јовановић, Загорка Пешић Голубовић, Триво Инђић, Душан Велич-ковић и други).

Током суђења Младеновић је 40 дана штрајковао глађу и за то време написао своју знамениту Завршну реч – Увод у доба словесности у којој је изложио свој филозофски "систем словесности", прорекавши брз распад комунизма у Србији и у свету. Више аутора означило је изузетан значај овог дела за српску филозофију и за њен искорак ка светској епохалној мисли.

На захтев адвоката Витомира Ђаловића из Чачка и на свој властити, решењем Окружног суда у Београду од 09. новембра 2009. (достављено 04. јануара 2010.), песник и филозоф др Милан Младеновић добио је судску рехабилитацију (судија Олга Сокић). Тим решењем се као политички мотивисане проглашавају ништавним две пресуде изречене 1985. г. којима је био осуђен (1) најпре на 18, а потом правоснажно на 14 месеци затвора, и (2) на трајно одузимање,

потом и судско уништење (1996), шест рукописних свезака
"Париских дневника".